

Angola, el meu país africà

Com creus que és Àfrica? ¿Creus que és un continent ple de països tercermundistes? ¿O simplement un continent ple de gent negra? O no deixa de ser un continent d'excolònies europees on tothom és boig i només la meitat de la població estudia?

Ni la meitat d'aquestes coses no són certes, i amb aquest article m'agradaria desmentir tot aquest caramull de tòpics.

Us posaré d'exemple el país on vaig néixer: Angola. Us parlaré de política, de la gent, de la situació econòmica, de la mentalitat i de la cultura del país. Finalment, us explicaré la meva experiència com a persona d'arrels africanes.

La capital del país, Luanda.

«L'Àfrica és un continent tercermundista»

Doncs no: Angola és un país de gent fantàstica. Els infants tenen molt de respecte als més vells, i poden jugar al carrer amb molta seguretat, en contra del que hom pugui pensar. Hi ha poca delinqüència: poques bandes criminals, gairebé no hi ha lladres ni crim organitzat.

I tampoc no hi ha guerra. Fa anys que es va acabar. Pocs dies abans de morir Franco, el novembre de 1975, a Angola va esclatar la guerra, que va acabar essent la més llarga de l'Àfrica contemporània. La guerra va acabar-se el 2002 amb la derrota dels portuguesos i amb conflictes interns derivats dels partits polítics UNITA i MPLA. Avui dia, Angola és un país democràtic amb un govern socialdemòcrata, atès que qui el governa, el MPLA, té arrels comunistes i socialdemòcrates.

«L'Àfrica és un continent de gent negra»

Al continent africà hi viuen la major quantitat de negres del món. Però l'Àfrica està dividida en dues: l'Àfrica blanca i l'Àfrica negra. Els països que conformen l'Àfrica negra són Angola, Burundi, Cap Verd, la República Centrafricana, el Congo, la Costa d'Ivori, Eritrea, Etiòpia, Guinea, Kènia, Lesotho, Libèria, Madagascar, Mauritània, Moçambic, Sierra Leone, Somàlia, Sudan i Swazilàndia, entre d'altres.

«L'Àfrica és un continent ple d'excolònies europees»

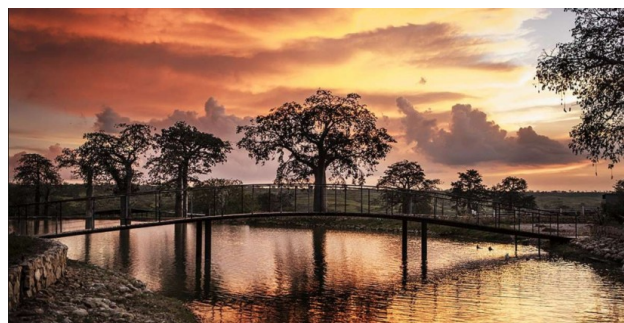
Doncs sí: malauradament, gairebé tot Àfrica va ésser colonitzada pels europeus. Qui es va repartir la part més grossa del país van ser França i Anglaterra.

«A l'Àfrica tothom és boig i la gent no estudia»

L'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAU), explica que en països com Angola tothom pensa que l'educació és un desastre.

He d'admetre que jo, quan vivia allà, també pensava que era terrible, però em vaig adonar el meu error quan vaig comparar l'educació d'aquí amb l'angolesa. Amb això no dic que la d'aquí sigui pitjor, però la d'allà és molt exigent: tenim quatre proves per trimestre, i en l'últim, n'hi ha dues. Les proves trimestrals avaluen tot allò que hem après durant el trimestre, una prova per assignatura; i en el darrer hi ha, a més a més, un examen oral sorpresa cada setmana. Només tens tres oportunitats per a respondre. Si no l'encertes, suspens, i és igual si el tema és nou o vell.

Bé, aquest article s'acaba aquí. Espero que us hagi agradat. Si voleu continuar sabent coses d'aquest país, en les pròximes edicions en seguiré parlant.

El Parc Nacional de Kissama, a la capital